

Titel: Kapitel IV.

Citation: "Kapitel IV.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e7062/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel IV.

Om Domme og Kjendelser.

§ 263.

Kjendelser affiges snarest muligt og i Regelen senest Dagen efter, at Forhandlingen om det omstrittede Punkt er tilende.

Parterne og efter Omstændighederne Vidner, Syns- og Skjønsmænd have at give Nøde til den af Retten for Kjendelsens Affigelse bestemte Tid, om hvilken de underrettes enten i Retsmødet eller ved Formandens Foranstaltning.

Videre Forskyndelse eller Meddelelse af Kjendelser er usfordren, naar de Paagjældende paa behørig Raade have faaet Anledning til Nøde ved Affigelsen.

Kjendelser maa begrundes, og de faktiske Omstændigheder, hvorpaa de bygges, maa nøjagtig angives, naar Retsbogen ikke indeholder det fornødne i saa Henseende. Andre Bestemmelser af Retten, som ikke gaa ud paa at afgjøre opstaaede Tvistigheder, behøve ikke at begrundes.

Særligt komme de nedenfor om den endelige Doms Vedtagelse givne Regler til Anvendelse paa Kjendelser og andre Bestemmelser af Retten.

§ 264.

Derjom Retten, efterat Optagelse til Dem er sket, finder Grund til at stille nye Spørgsmaal af den i § 95 omhandlede Beskaffenhed til Parterne eller til at indhente Syn eller Skjøn, er den berettiget til at indkalde Parterne til et Nøde, i hvilket de have at besvare de dem forelagte Spørgsmaal og det kan derhos, hvor det udfordres, pålægges dem efter Rettens nærmere Anvisning at fremskaffe Syns- eller Skjønbevis. Retten er, derjom den ikke finder Parternes Tilfaldelse fornøden, berettiget til ogsaa uden saadan at afkræve Sagkyndige deres skriftlige eller mundtlige Udtalelser om de tvivlsomme Punkter.

Udgifterne ved de i denne Paragraf omhandlede Foranstaltninger udredes forstudsvis af det Offentlige, indtil det ved den endelige

Dom kan afgjøres, hvo af Parterne der skal bære dem.

§ 265.

Med Dommen skal Sagen paafjendes endelig uden anden Henviisning til paafølgende Proceshandlinger end den, der hjemles ved § 259.

Bevis ved Eyn eller Ekhn kan ikke henstydes til Optagelse efter den endelige Doms Afgjelse.

§ 266.

Den endelige Dom skal bestaa af:

- 1) En Fremstilling af Sagens faktiske Sammenhæng.
- 2) De egentlige Domsgrunde (Præmisserne).
- 3) Doms slutningen (Konklusionen).

§ 267.

Alle de faktiske Data, paa hvilke Dommen bygges, maa fuldstændigt og nøjagtigt angives i den. Kjendsgjerninger, som have været Gjenstand for Parternes Forhandling, men som efter Retten's Opfattelse af Sagen ikke komme i Betragtning, kunne forbigaaes i Dommen, medmindre Retten skønner, at der dog muligvis af Højesteret kan blive tillagt disse Kjendsgjerninger Betydning, i hvilket Tilfælde Dommen bør indeholde fornøden Udtalelse, om de kunne anses beviste eller vedgaaede. Egeteget maa Dommen udtale sig angaaende Kjendsgjerninger, der have været Gjenstand for Forhandling under Sagen, naar Saadant særligt er begjært af Parterne.

Den i Dommen givne Fremstilling af Parternes mundtlige Angivelser og Ytringer afgiver fuldt Bevis for disse, forsaavidt ikke Modbevis imod dem føres.

§ 268.

Domsgrundene indeholde en Fremstilling af Retssætningerne saavel som af disses Anvendelse paa det Faktiske i Sagen. Anser Retten en af de anførte Søgemaalgrunde eller Indsigelser for tilstrækkelig til at begrunde det paastaede Resultat, er den ikke pligtig at indlade sig paa nogen Bedømmelse af de andre. Kun de Kjendsgjerninger, som ifølge

Retten's Opfattelse ligge til Grund for Dommen, bedømmes i Præmisserne.

§ 269.

Domestutningen affattes paa hidtil brugelig Maade.

§ 270.

Alle Paastande, som ere stillede paa behørig Maade i Overensstemmelse med §§ 166, 167, 168 og 169, maa paaafendes udtrykkeligt eller stilltiende. Derimod tages ikke Hensyn til de Tilføjelser eller Ærdringer i Paastandene, som uden Hjemmel i disse Paragrafers Bestemmelser maatte være foretagne.

Lovrigt affiges Dommen paa Grundlag af den muntlige Forhandling og Reviserens. Hverledes Sagens faktiske Sammenhæng skal antages at være, afgjør Retten efter frit Skøn i Henshold til det samlede Indbald af Forhandlingerne og den stedfundne Reviserens.

§ 271.

Dommen kan ikke tilfjende en Part Mere, end han har paastraet. Dette gjælder ogsaa om Tilfordringer, saasom paa Renter, Frugter eller Skadeserstatninger. Om Procesomkostninger og Rettergangsgebøder giver Dommen de Bestemmelser, hvortil der efter Sagens Bestaaenhed findes Anledning, selv om ingen udtrykkelig Paastrand herpaa er nedlagt.

I Dommen maa der ikke tages Hensyn til Sogemaalgrunde eller Indsigelser, som ikke ere gjorte gjældende af Parterne, om det end af Sagens Forhandling kan sees, at de kunde have været benyttede.

§ 272.

Gre flere Sogemaal forenede under Sagen (§§ 41 og 42), kan Retten, saasnart noget af disse er modent til Paaafendelse, affige Dom deri.

§ 273.

Retten kan affige Dom angaaende enkelte af de fremsatte Sogemaalgrunde eller Indsigelser saavel som angaaende Modfordringer, ikke blot hver særskilt Forhandling af dem er anordnet

(§ 102, sidste Stykke), men ogsaa hvor de, uden at dette er Tilfældet, ere modne til Paakjendelse (§ 178). Er en Forbring ombisitet baade i Henseende til dens Tilværelse og til dens Beløb, kan Retten først ved Dom paakjende Spørgsmaalet om Forbringens Tilværelse.

Domme af den Art, som de i foregaaende Stykke omhandlede, ere dog kun at anse som Bestanddele af den endelige Dom, i hvilken de blive at optage og lægge til Grund; de kunne kun fuldbyrdes i Forbindelse med denne, medmindre Retten særlig bestemmer, at den med eller uden Sikkerhedsstillelse strax kan fuldbyrdes.

§ 274.

Den endelige Dom affiges snarest muligt efter Forhandlingernes Slutning. Derjom det ikke ved Optagelsen tilkjendegives Parterne, naar Dommen vil blive affagt, skulle de af Rettens Formand eller af det ældste i Paakjendelsen deltagende Medlem tilfjædes til at høre Dommen affiges. De Medlemmer af Retten, som skulle deltage i Dommens Affigelse, maa ikke paahøre de mundtlige Forhandlinger i nogen anden Sag, førend Dommen er vedtaget.

§ 275.

Dommen vedtages efter en forudgaaet Afstemning inden lukkede Døre. Dog er hermed ikke udelukket, at en Raadsfærelse kan foregaa, inden der skrives til at stemme.

I Afstemningen maa kun de Dommere deltage, som have overværet den mundtlige Forhandling og Berisførelsen i Sagen.

§ 276.

I Dommens Affigelse deltage fem Medlemmer af Retten. Derjom een eller flere Suppleanter medtages til at overvære Sagens Forhandling, deltage disse kun i Afstemningen, naar nogen af de fem, som skulle affige Dommen, hindres i at høre Sagen tilende.

§ 277.

Det pugte i Dommens Affigelse deltagende Medlem af Retten afgiver først sin Stemme,

og derefter stemme de øvrige i den ved Tjenesteaalderen bestemte Orden.

§ 278.

Rettens Formand eller det ældste i Paa-sjendelsen deltagende Medlem foreslaar Afstemningen og samler Stemmerne.

Dystaar der Uenighed om, hvorledes Spørgsmaalene skulle stilles, eller om Afstemningens Resultat, tilkommer Afjørelsen Retten.

§ 279.

Sagens faktiske Sammenhæng, saaledes som denne i Henhold til Bevisførelsen antages at være (§ 266 Nr. 1), gjøres til Gjenstand for en særskilt Vedtagelse, forsaaridt Saadant ifølge Sagens Befæstethed skjønes at være nødvendigt af Hensyn til mulig Paaank.

§ 280.

For Bedømmelsen af Sagens faktiske Sammenhæng, hvor dette i Henhold til § 279 bliver Gjenstand for særskilt Vedtagelse, saavel som for Dommens Resultat i det Hele, maa der være Stemmeskerhed.

De Dommere, der ved de enkelte Afstemninger, hvortil Sagen maatte give Anledning, have befundet sig i Mindretallet, kunne ikke undslaa sig ved at deltage i de senere Afstemninger.

§ 281.

Afstemningen foregaar mundtlig. De afgivne Stemmer indføres udtogvis i en Stemmegivningsprotokol. Hver enkelt Dommer har Ret til at paale, at hans Stemme rigtigheden gjen gives.

§ 282.

Efterat Dommen paa den i de foregaaende Paragrafer bestemte Maade er vedtaget, affattes Udskrift til Dommen efter Foranstaltning af Rettens Formand, hvilket Udskrift derefter forelægges til Godkendelse.

Efter saaledes at være endelig affattet underskrives Dommen af Rettens Formand og Retsskriveren. Dens Afvigelse foregaar derved, at den oplæses i et Retssmøde.

§ 283.

Retten kan paa Andragende af en af

Parterne berigtige i Dommen indløbne Skrivelse i Henseende til Død, Navne eller Tal, Møtte Regningsfejl samt saadanne Fejl og Forglemmelser, som alene vedrøre Udfærdiggelsesform, saavel som ogsaa berigtige den i Dommen indeholdte Fremstilling af Sagens faktiske Sammenhæng (§ 266, 1), forsaavidt denne erkjendes at lide af Fejl, bestaaende i Forklæggelser, Uklarheder eller Modsigelser. Andragendet maa fremsættes skriftligt inden 10 Dage efter Domsaffigelsen.

Kinder Retten Anledning til at skænke Andragendet Opmærksomhed, tilkjendegives det Andrageren, at han har at møde til en af Rettens Formand fastsat Tid. Modparten tilfiges af Rettens Formand til at møde paa denne Tid, og samtidigt med Tilfigelsen tilfilles der ham Gjenpart af Andragendet. Efterat have hørt begge Parter, hvis de have Regret at bemærke, tager Retten derefter Beslutning i Anledning af Andragendet; dog kan der, sets om Berigtigelse indrømmes i Henseende til den i Dommen indeholdte Fremstilling af Sagens Sammenhæng, ikke iøvrigt foretages nogen Forandring i Domsgrundene eller Doms slutningen (§ 266, 2 og 3).

Den i Henseld til Rettens Beslutning berigtigede Dem er at anse som den endelige Dom i Sagen. Rettens Beslutning angaaende Berigtigelsen kan ikke paaantæes særskilt.

Kapitel V.

Om Udeblivelser.

§ 284.

Med Hensyn til Udeblivelser i de til Skiftverklingsens Dødnng og Ledelse bestemte Retsmøder gælder Reglen i § 164. Iøvrigt komme nedenstaaende Regler om Udeblivelser til Anvendelse.

§ 285.

Udebliver Sagfører fra den mundtlige Forhandling i det Retsmøde, hvori denne skal begynde, bliver Sagen at afvise. Sagførte, som har givet Møde, kan derpaa efter Paastand faae sig tilsendt Kest og Læring, naar han godtgjør, at han i rette Tid har tilstillet Sagføreren sin Sagsfremstilling.